

est hoc? Si ergo inquit in spu di
eicio daemones non aliter pos
sent et filii uestri eicere? qui
bus non maligna doctrina sed
fidem simplicem dedi. procul du
bio puenit in uos regnum di. Quo
subuertitur regnum diaboli. cum
quo et uos subuertimini; et qm
dixerat filii ur̄i in quo eiciunt
ut ostenderet gram̄ in eis suam
non meritū illorū. Atq; quomo
do potest quis quā intrare in do
mum fortis et uasa eius diripere.
nisi prius alligauerit fortem.
et sic domus eius diripiet. filii in
quit ur̄i qui uel crediderunt in
me ut adhuc credituri sunt. et
eieci tur̄i demones. non in daemo
num principe. sed simplici sc̄itate.
qui certe uel fuerunt ut hoc sunt
quod et iā uos estis. id est peccato
res. atq; impii. et ideo in domo
diaboli et uasa diaboli. quomodo
ab illo possunt erui. quos prae
ualente iniquitate fortiter ob
tinebat. nisi alligaretur iusti
tiae meae uinculis. et uasa eius
eriperent. quae fuerant. uasa
irae et ea facerent mea uasa m̄iae.
hoc ē. qd etiam beatus ap̄ls sup̄bis.
et quasi de suis meritis gl̄oriantib;
in crepans dicit. Quis enim te
discernit? hoc est amara p̄ditio
nis ex adam. et a uas. ir̄e. quis te
discernit? et ne quis quam di
ceret iustitia mea. Quid enim
habes inquit quod non accepisti:

unde et de ipso dicit. Fuimus enī
et nos aliquando naturaliter filii
ire sicut et ceteri. Ergo et ipse uas
erat in domo illius male fortis. cum
esset eccl̄ae persecutor. blasphe
mus. iniuriosus in malitia et in ui
dia. sicut facetur agens. Sed ille
qui alligauit fortem. ab eo uas p̄ditio
nis eripuit. et uas electionis effe
cit. Deinde ne putarent increduli
et impii. aduersantes nomini
xp̄iano propter diuersas hereses &
sc̄ismata. eorum qui sub nomine xp̄i
ano gregem colligunt p̄ditorum.
etiam xp̄i regnum aduersum se esse
diuisum. consequenter adiungit.
Qui non ē mecum contra me ē. et qui nō
congregat mecum. spargit. Non ait.
qui non est sub uoce nominis mei.
aut sub specie sacram̄ti mei. sed qui
non est mecum contra me est.
Nec ait qui non congregat sub uoce
nominis mei. sed qui non congregat
mecum. spargit. Non ergo est ad
uersum se diuisum regnum xp̄i. &
si homines conantur diuidere. quod ep̄
tum est p̄tio sanguinis xp̄i. Nō ut
enim dñs quis sunt eius. et recedat
inquit ab iniquitate om̄is qui nomi
nat nomen dñi. Nam si ab iniquitate
non recedit. non p̄tinet ad regnum
xp̄i. etiam nominans nomen xp̄i.
Utergo aliqua exempli gratia comme
morem. sp̄s auaritia. et sp̄s luxurie
qui ille contrahit. ille profundit.
diuisus sit aduersum se. et ambo
ad regnum p̄tinet diaboli. Saganus

¶ Apud idolorum cultores. sp̄s iunonis. et sp̄s
herculis diuisi sunt aduersū se. & ambo
p̄tinent ad regnum diaboli;

111

Reproduktion / Veröffentlichung
nur mit Genehmigung und Angabe.

Staatsbibliothek Bamberg

Sign.: *Msc. Pat. 18, fol. 23v*

Eslegexemplar bitte an:

Staatsbibliothek Bamberg

Neue Residenz, Domplatz 8
D-96049 Bamberg

Benedicam dñm in omni tempore semp
 laus eius in ore meo. Nam si benedico
 quando bene est. & blasphemio quan
 do male est suscepi scorpionis aculeu
 compunctus retro respexi quod ab
 sit anobis. Dñs dedit dñs abstulit.
 sicut dñs placuit ita factum est. sit
 nomendñi benedictum. Manet ciuitas
 quae nos carnaliter genuit. Dñs grat.
 Utinam & sp̄aliter generetur etno
 bis cum transeat ad aeternitatem.
 Sed non manet ciuitas quae nos car
 naliter genuit manet quae nos sp̄a
 liter genuit aedificans ierusalem dñs.
 Nunquid dormitando aedificium suu
 p̄didit. Aut non custodiendo hostes
 admisit. Nisi dñs custodierit ciuita
 tem inuani uigilat. qui custodit eam.
 & quae ciuitatem non dormit nec dor
 mitabit qui custodit isrl. Quid ē ist
 nisi semen abraham. Quid est
 semen abraham nisi xpi et semini
 inquit tuo quod ē xpi. et nobis quid
 uos autem xpi ergo abraham semen
 estis secundum promissionem he
 redes. In semine tuo inquit benedi
 centur omnes gentes. Ciuitas sca
 ciuitas fidelis. ciuitas interra pe
 regrina. in celo fundata ē.
 O fidelis noli corrumpere sp̄em
 noli amittere caritatem. accin
 gelumbos tuos accende preten
 de lucernas tuas expecta dñm
 quando ueniat ad nuptias. Quid
 expauescis quia pereunt regna
 terrena. Ideo tibi celestē pro
 missum ē. necum terrenis perires.

Nam ista peritura praedicta sunt
 Praedicta omnino. Non enim ne
 gare possumus quod praedictum ē.
 Dñs tuus quem expectas dixit tibi.
 Exurget gens sup̄gentem & regnu
 sup̄regnum. habent mutationes
 regna terrena ueniet ille de quo
 dictum ē & regni eius non erit finis.
 qui hoc terrenis regnis promise
 runt non ueritate ducti sunt
 sed ad adulatione mentiti sunt poeta
 illorum quidam induxit iouem lo
 quentem et ait de romanis. his
 ergo nec metas rerum nec tempora
 pono. Imperium sine fine dedi.
 Non plane ita respondit ueritas.
 Regnum hoc quod sine fine dedisti
 O quid nihil dedisti in terra ē an in
 celo utique in terra. et si ē in celo
 celum et terra transiunt. Transiunt
 quae fecit dñs. quanto citius quod
 condidit romulus. forte si uelūm
 exagitare uergiliū & insultare
 quare hoc dixerit. in parte tolle
 ret nos et diceret nobis et ego scio.
 sed quid facerem. qui romanis
 uerba uendebam nisi hic aliquid
 adulatione promitterem quod
 falsum erat. & tamen & in hoc
 cautus fui. cum dixi. imperium
 sine fine dedi. Iouem ipsorum in
 duxi qui hoc diceret non ex p̄sona
 mea dixirem falsam. sed ioui in
 posui falsitatis p̄sonam. Sicut dñs
 falsis erat ita mendax uates erat.
 Nam uultis nosse quia ista noueram.
 Alio loco quando non iouem lapide

1.9

Reproduktion / Veröffentlichung
nur mit Genehmigung und Angabe.

Staatsbibliothek Bamberg

Sign.: *MJC. Patr. 18, fol. 77r*

Eslegexemplar bitte an:

Staatsbibliothek Bamberg

Neue Residenz, Domplatz 8
D-96049 Bamberg